

Nr 169.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående vissa
ändringsarbeten inom det s. k. Preisiska huset samt
beredande av bostad för landshövdingen i Stockholms
län m. m.; given Stockholms slott den 20 februari
1926.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Viktor Larsson.

*Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet
inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i
statsrådet å Stockholms slott den 20 februari 1926.*

Närvarande:

Statsministern SANDLER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden
OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, SCHLYTER, LARSSON, WIGFORSS, MÖLLER,
LEVINSON.

Efter gemensam beredning med chefen för socialdepartementet anför
chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Larsson:

Med bifall till Kungl. Maj:ts förslag i ämnet har 1920 års riksdag till om-
och tillbyggnad av det s. k. Preisiska huset i Stockholm beviljat ett anslag
av 440,000 kronor, vilket anslag anvisats att utgå under åren 1920—1922.

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 1 saml. 141 häft. (Nr 169.) 460 26 1

Vid tiden för ifrågavarande beslut voro i förenämnda fastighet inrymda länsstyrelsen i Stockholms län samt byggnadsstyrelsen. Dessa myndigheter disponerade — förutom de för ämbetsverken tidigare avsedda utrymmen i fastigheten — jämväl enligt träffad överenskommelse var sin del av den till landshövdingen i Stockholms län anslagna boställslägenheten, omfattande delar av våningarna 2 och 3 trappor upp. Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 7 november 1919 skulle till landshövdingen såsom ersättning för berörda upplåtelse tills vidare utgå en årlig hyra av sammanlagt 9,600 kronor.

Enligt den av Kungl. Maj:t för 1920 års riksdag framlagda planen skulle i fastigheten inrymmas bostad åt landshövdingen samt tjänstelokaler åt länsstyrelsen, varjämte 18 rum skulle bli disponibla för andra ändamål. De föreslagna ändringsarbetena omfattade i huvudsak den dåvarande stallflygelns ersättande med en tillbyggnad, upptagande hela den inre nordöstra gårdsvinkeln, samt omdaning av byggnadens inre, varvid bland annat vindsvåningen i dess helhet skulle inredas. Förslagets genomförande i hela dess utsträckning förutsatte alltså, att byggnadsstyrelsen avflyttade från sina dåvarande lokaler, i huvudsak motsvarande de utrymmen, som enligt förslaget skulle utgöra landshövdingebostad samt ovannämnda reservrum. Under tiden för arbetenas utförande skulle emellertid såväl länsstyrelsen som byggnadsstyrelsen kvarbo i fastigheten och landshövdingen under samma tid fortfarande beredas bostad på annat håll.

I samband med anmälan av sitt beslut om anvisande av medel för ifrågavarande byggnadsföretag anförde 1920 års riksdag, att det med hänsyn till svårigheten att tillgodose vissa statsinstitutioners lokalbehov kunde ifrågasättas, huruvida icke jämväl den del av fastigheten, som enligt Kungl. Maj:ts förslag vore avsedd till landshövdingebostad, borde inredas till ämbetslokaler och landshövdingen i stället även framdeles beredas bostad på annat sätt. Hinder borde därför icke möta för Kungl. Maj:t att, därest vid frågans närmare prövning en dylik anordning befundes lämplig, vidtaga därför erforderliga åtgärder.

Sedan med anledning av riksdagens uttalande såväl länsstyrelsen som byggnadsstyrelsen yttrat sig i frågan, förklarade Kungl. Maj:t genom brev den 3 december 1920, att Kungl. Maj:t framdeles ville meddela beslut i fråga om disposition och ombyggnad av den del av Preisiska huset, som enligt det för riksdagen framlagda förslaget avsetts till boställsvåning åt landshövdingen i Stockholms län, varjämte Kungl. Maj:t anbefallde byggnadsstyrelsen att, i den mån lämpligen kunde ske, verkställa om- och tillbyggnad av övriga delar av fastigheten i huvudsaklig överensstämmelse med nämnda förslag.

De lokaler, som avsetts för länsstyrelsen, hava sedermera under åren 1921—1923 färdigställts. Frågan om disposition och ombyggnad av fastigheten i övrigt står däremot fortfarande öppen. Denna fråga har emellertid blivit aktuell, sedan numera arbetena med uppförandet av nybyggnaden i kvarteret Murmästaren, varest jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 18 juli 1924 nya lokaler anordnas för byggnadsstyrelsen, fortskridit så långt, att styrelsen

väntas kunna avflytta från sina nuvarande lokaler omkring den 1 instundande juni.

I skrivelse den 9 februari 1926 har byggnadsstyrelsen framlagt utredning och förslag i berörda ämne. Beträffande redan utförda arbeten inom Preisiska huset anför styrelsen därvid till en början, att dessa arbeten tagit längre tid i anspråk än vad som ursprungligen beräknats, dels på grund av att desamma med hänsyn till arbetets behöriga gång inom länsstyrelsen måst uppdelas i flera perioder än vad som i förslaget avsetts, dels ock med anledning av mellankommande konflikt å byggnadsmarknaden. Vidare hade efter yrkande från länsstyrelsen vissa av styrelsen närmare angivna avvikelser gjorts från det ursprungliga förslaget. På grund av de uppkomna förseeningarna och ändringarna i den uppgjorda arbetsplanen ävensom på grund av inträdda stegringar av arbetslönerna å byggnadsmarknaden hade företaget dragit större kostnader än vad som tidigare beräknats. Dessa kostnader hade uppgått till sammanlagt 518,184 kronor 25 öre, av vilket belopp 410,826 kronor 70 öre bestritts av ovannämnda anslag, under det att 107,357 kronor 55 öre bekostats av det å tilläggstat för år 1921 upptagna anslaget till täckande av merkostnader för vissa pågående byggnadsföretag. Å förstnämnda anslag återstode således allenast ett belopp av 29,173 kronor 30 öre eller i runt tal 29,000 kronor.

Byggnads-
styrelsen.

Beträffande dispositionen av byggnadsstyrelsens nuvarande lokaler samt den i samband därmed stående frågan om beredande av bostad åt landshövdingen i Stockholms län har styrelsen, efter samråd med landshövdingen och länsstyrelsen, framlagt två alternativa förslag, åskådliggjorda å vid styrelsens skrivelse fogade ritningar.

Det ena alternativet, i det följande kallat *alternativ I*, avser inrymmande av landshövdingebostad i Preisiska huset och bygger i huvudsak på det för 1920 års riksdag framlagda förslaget.

Det andra alternativet, *alternativ II*, avser Preisiska husets utnyttjande utslutande såsom ämbetslokaler samt beredande av bostad åt landshövdingen i den statsverket tillhöriga fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad.

Beträffande den närmare innebörden av *alternativ I* må nämnas följande:

Enligt detta förslag skulle i huvudsaklig överensstämmelse med 1920 års förslag bostad för landshövdingen inrymmas i våningen 2 trappor upp och i vindsvåningen i Preisiska huset. Bostaden skulle emellertid utan ökning av det i det tidigare förslaget avsedda antalet rum något utvidgas, vilket möjliggjorts genom att ett av landskontoret nu disponerat rum i vindsvåningen tillagts bostaden, varjämte ytterligare en jungfrukammare skulle erhållas genom att för detta ändamål toges i anspråk det utrymme i samma våning, som nu användes såsom lunchrum för länsstyrelsens personal. Vidare skulle enligt ifrågavarande förslag de i det tidigare förslaget angivna reservutrymmena utnyttjas för länsstyrelsens behov. Slutligen hava vissa utrymmen i våningen 1 trappa upp, som tidigare avsetts till vaktmästarbostad, tagits i anspråk för landskansliet. Bostaden för länsstyrelsens förste expeditionsvakt har på grund härav förlagts till de å nedre botten närmast den norra ingången från Drottninggatan belägna tre rum och kök.

Enligt verkställda beräkningar skulle kostnaderna för de vid genomförandet av *alternativ I* erforderliga ändrings- och reparationsarbetena uppgå till sammanlagt 81,000 kronor, av vilket belopp 55,500 kronor skulle belöpa å landshövdingebostaden samt 25,500 kronor å de för länsstyrelsen avsedda lokalerna.

I sin föreliggande skrivelse anför byggnadsstyrelsen rörande ifrågavarande alternativ bland annat följande:

I jämförelse med det för 1920 års riksdag framlagda förslaget företedde det med alternativ I betecknade förslaget den betänkliga svagheten, att reservutrymmen helt saknades. Förläggningen av landshövdingebostaden till fastigheten i fråga komme sålunda att utgöra ett hinder för ett tillgodoseende inom fastigheten av kommande behov av utvidgning av länsstyrelsens lokaler, därest förläggningen icke endast skulle givas en provisorisk karaktär, vilket givetvis ur flera synpunkter icke kunde anses lämpligt. Härtill komme, att eburu det i och för sig vore fördelaktigt att förlägga landshövdingebostaden i samma byggnad som länsstyrelsens lokaler, bostadsfrågans lösning enligt alternativ I ändock icke kunde betraktas såsom odelat tillfredsställande. Den för ändamålet ifrågasatta lägenheten kunde nämligen trots den föreslagna mindre utvidgningen av densamma knappast anses helt fylla de krav, som måste ställas på en landshövdingebostad, vartill komme, att läget på fastigheten, såsom bostadshus betraktat, under de senaste åren betydligt försämrats därigenom att körtrafiken å Drottninggatan alltmer tilltagit, varvid särskilt kunde nämnas trafiken med de stora automobilomnibusarna.

Enligt det med *alternativ II* betecknade förslaget skulle länsstyrelsen komma att disponera hela Preisiska huset med undantag av 16 rum i våningen 1 trappa upp, som skulle utgöra en disponibel reserv, varjämte länsarkitekten i Stockholms län fortfarande skulle disponera 4 rum i fastighetens bottenvåning. Länsstyrelsens lokaler skulle fördelas så, att landskansliet erhöile sina lokaler samlade i våningen 2 trappor upp med undantag för kansliets avdelning för pass- och automobilärenden, som finge en tillfredsställande förläggning i våningen 1 trappa upp nära entrén från Brunkebergsgatan, samt att landskontoret likaledes komme att få sina lokaler samlade i en våning, nämligen vindsvåningen. Kostnaderna för de vid genomförandet av detta alternativ erforderliga arbeten i Preisiska huset hava beräknats till 41,000 kronor.

Den sålunda föreslagna dispositionen av det Preisiska huset förutsätter, att bostad åt landshövdingen beredes på annat ställe. Härom anför byggnadsstyrelsen i sin skrivelse bland annat följande:

Vid alternativ II vore tre utvägar för lösande av landshövdingens bostadsfråga tänkbara, antingen att landshövdingen, såsom för närvarande, tillerkändes hyresersättning eller att genom statsverkets försorg bostad förhyrdes åt landshövdingen eller också att bostad bereddes inom någon annan kronans fastighet än Preisiska huset. Byggnadsstyrelsen funne anvisandet av hyresersättning vara en olämplig lösning av förevarande fråga. För sin del ville byggnadsstyrelsen särskilt framhålla, att det icke torde förefinnas någon skälig anledning, varför landshövdingen i Stockholms län icke såsom övriga landshövdingar skulle beredas bostad genom statens försorg. Vad anginge en förhyrning genom statsverket av bostad åt landshövdingen hade byggnadsstyrelsen undersökt möjligheterna härför såväl genom hänvändelser till samtliga större hyresbyråer i huvudstaden som genom annonsering, men hade

därvid någon för ändamålet lämplig lägenhet icke kunnat uppbringas. Det hade sålunda endast återstått att söka inrymma landshövdingebostaden inom någon staten tillhörig fastighet, vilket även finge anses vara den i och för sig mest önskvärda lösningen av frågan. Härvid hade befunnits, att av de under byggnadsstyrelsens vård ställda fastigheterna endast huset nr 6 i kvarteret Rosenbad inrymde lägenheter, som lämpligen kunde tagas i anspråk för här avsedda ändamål. I denna fastighet funnes två tidigare för bostadsändamål använda lägenheter, den ena belägen i våningen 3 trappor upp och den andra i våningen 4 trappor upp, båda förlagda i hörnet av Strömgatan och den s. k. Rosenbadsparken. Av dessa lägenheter disponerades den, som vore belägen i fjärde våningen, av handelsdepartementet. I samband med handelsdepartementets inflyttning hade denna lägenhet undergått åtskilliga ändringsarbeten, avsedda att göra lägenheten passande såsom ämbetslokal, och kunde därför lägenheten näppeligen ifrågakomma för nu avsedda ändamål. Den i våningen 3 trappor upp belägna lägenheten hade däremot icke undergått någon nämnvärd förändring, sedan den av fastighetens tidigare ägare använts för bostadsändamål. Lägenheten i fråga jämte ett intill densamma beläget kontorsrum vore uthyrd till statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. mot en årlig hyra av 18,800 kronor, varav 18,000 kronor belöpte på bostadslägenheten och 800 kronor på kontorsrummet. En av byggnadsstyrelsen verkställd undersökning hade givit vid handen, att ifrågavarande lägenhet efter utförande av vissa av styrelsen närmare angivna ändrings- och istandsättningsarbeten synnerligen väl skulle lämpa sig såsom landshövdingebostad.

Under det fastigheten i övrigt vore försedd med värmeledning uppvärmdes såväl denna bostadslägenhet som lägenheten 4 trappor upp huvudsakligen medelst kakelugnar, vilket med hänsyn till såväl brandfaran som till nutida krav på bekvämlighet måste anses vara synnerligen otillfredsställande. Redan tidigare hade ifrågasatts att avhjälpa denna olägenhet genom att utsträcka fastighetens värmeledningssystem att omfatta jämväl sagda lägenheter i deras helhet, men hade detta tidigare icke låtit sig genomföras med hänsyn till panncentralens begränsade kapacitet. I samband med pågående ombyggnadsarbeten inom den invidliggande fastigheten nr 5 i kvarteret Rosenbad hade emellertid panncentralen i fastigheten nr 6 ersatts med en ny, vilken tjänstgjorde såsom gemensam panncentral för båda fastigheterna. Då vid dimensioneringen av de nya pannorna hänsyn hade tagits till en kommande utvidgning av värmeledningen att omfatta jämväl här ifrågakomna två lägenheter, kunde en dylik utvidgning numera genomföras för en rimlig kostnad, och funne byggnadsstyrelsen det lämpligt, att denna åtgärd utfördes i samband med ett eventuellt iordningställande av den ena lägenheten för nu ifrågavarande ändamål med hänsyn till att de av värmeledningsarbetena betingade efterlagnings- och målningsarbeten under denna förutsättning icke skulle behöva medföra några större kostnader. Även vore det givetvis ur ekonomisk synpunkt fördelaktigt, att värmeledning samtidigt infördes såväl i våningen 4 trappor upp som i våningen 3 trappor upp.

Kostnaderna för sistnämnda lägenhets iordningställande såsom landshövdingebostad skulle enligt utförda kostnadsberäkningar uppgå till 18,000 kronor, under det att införande av värmeledning i de båda nämnda lägenheterna skulle betinga en kostnad av 21,000 kronor, av vilket belopp 10,000 kronor kunde anses belöpa å landshövdingebostaden och 11,000 kronor å den av handelsdepartementet innehavda lägenheten.

Beträffande de olika alternativen anför styrelsen härefter vidare:

Enligt byggnadsstyrelsens mening måste alternativ II anses innebära stora fördelar framför alternativ I såväl med hänsyn till att enligt förstnämnda

alternativ utrymmen skulle erhållas för en framtida utvidgning av länsstyrelsens lokaler som ock på grund därav att detta alternativ möjliggjorde en lämpligare och naturligare fördelning av länsstyrelsens lokaler, i det att både landskansliet och landskontoret erhöle sina respektive lokaler förlagda till var sin våning. Vad anginge det föreslagna inredandet av landshövdingebostad i våningen 3 trappor upp i fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad, syntes denna lösning av lokalfrågan, trots att bostaden icke förlades i omedelbar anslutning till länsstyrelsens lokaler, erbjuda avsevärda fördelar framför en förläggning av bostaden till Preisiska huset, enär nämnda lägenhet på ett förträffligt sätt tillgodosåge de krav, som måste ställas på en bostad av här ifrågakomna art. Lägenhetens utnyttjande som landshövdingebostad torde även få anses vara en lämpligare användning av densamma än den nuvarande, enär lägenheten icke kunde på ett fullt rationellt sätt utnyttjas såsom tjänstelokaler på grund av den avsevärda storleken av flera av rumsheterna. Beträffande hyresvärdet å lägenheten uppginge detta visserligen till ett avsevärt belopp, 18,000 kronor, men en verkställd utredning hade givit vid handen, att en våning, som någorlunda motsvarade de krav, som man måste uppställa på en bostad av här ifrågakomna beskaffenhet — därest över huvud taget en dylik våning trots det negativa resultatet av byggnadsstyrelsens hittills gjorda efterforskningar skulle kunna uppträffa — torde å hyresmarknaden betinga ett pris av minst 14,000 kronor, oberäknat ersättning för värme.

Därest emellertid landshövdingebostaden skulle inrymmas på nu antytt sätt, måste statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. uppsägas till löpande hyrestids utgång den 30 september 1926, vilken uppsägning måste ske senast den 31 instundande mars. Emellertid vore det önskvärt, om landshövdingebostaden kunde hinna bli iordningställd för inflyttning den 1 oktober 1926, varför det skulle vara lämpligt, om statsverket för genomförande av erforderliga ändrings- och reparationsarbeten kunde disponera lägenheten i fråga redan från den 1 juli 1926 och anstalten sålunda avflytta senast sistnämnda dag. Åtgärder skulle i så fall vidtagas för att anskaffa ny lokal för anstalten från och med sagda dag. Det kunde tänkas, att möjlighet föreläge att genom förhyrning i privat fastighet erhålla lokaler till den 1 juli 1926, men vore det givetvis mycket osäkert, huruvida en sådan lösning läte sig genomföra. En annan utväg vore att erbjuda anstalten de reservutrymmen, som enligt alt. II skulle bli disponibla inom Preisiska huset, vilka utrymmen efter byggnadsstyrelsens avflyttning, vilken beräknades kunna ske omkring den 1 juni 1926, torde kunna hinna iordningställas för anstaltens räkning till omkring den 1 juli 1926. Med hänsyn till att länsstyrelsen enligt alt. II erhöle rymligare lokaler än enligt alt. I torde kunna förutsättas, att länsstyrelsen icke inom de närmaste åren skulle behöva taga i anspråk någon del av ovannämnda reservutrymmen, varför det för länsstyrelsens del icke torde möta något hinder för att dessa utrymmen tillsvidare utthyrdes till anstalten. Hyran för sagda rum kunde beräknas till 12,000 kronor för år räknat, inklusive ersättning för värme.

Byggnadsstyrelsen, som vidare avgivit förslag i fråga om användningen av det intill den föreslagna landshövdingebostaden befintliga kontorsrummet, vilket icke skulle ingå i sagda bostad, har med stöd av den verkställda utredningen för sin del förordat alternativ II samt hemställt om anvisande av medel för genomförande av detta förslag.

Av det föregående framgår, att sistnämnda alternativ beräknats komma att medföra följande kostnader:

Iordningställande av vissa lokaler i Preisiska huset	kr. 41,000: —
Iordningställande av landshövdingebostad i fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad	» 18,000: —
Anordnande av värmeledning i vissa lägenheter i sistnämnda fastighet	» 21,000: —
	<hr/> Summa kr. 80,000: —

Beträffande sättet för beredande av medel för ifrågavarande arbeten har byggnadsstyrelsen föreslagit följande:

Av förstnämnda belopp 41,000 kronor skulle 29,000 kronor täckas av kvarstående rest å anslaget till om- och tillbyggnad av Preisiska huset. Återstoden, 12,000 kronor, skulle utgå av fonden för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden. Av denna fond skulle jämväl bestridas kostnaden för föreslagen utökning av värmeledningen i fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad, i den mån denna kostnad belöpte å handelsdepartementets lokaler, eller alltså intill ett belopp av 11,000 kronor. Återstoden av ifrågavarande kostnader, eller sammanlagt 28,000 kronor, skulle bekostas av ett särskilt för ändamålet anvisat anslag.

I särskilda skrivelser till byggnadsstyrelsen hava länsstyrelsen i Stockholm samt landshövdingen i länet yttrat sig över de olika alternativen och därvid huvudsakligen på de av byggnadsstyrelsen anförda skälen förordat alternativ II. Landshövdingen har särskilt framhållit olägenheterna av det nuvarande provisoriet beträffande landshövdingens bostadsfråga samt betonat angelägenheten av att denna fråga snart vunno en definitiv lösning.

Yttranden över
föreslaget.

Det sätt, varpå landshövdingens i Stockholms län bostadsfråga sedan flera år tillbaka varit ordnad, har givetvis för landshövdingen medfört åtskilliga olägenheter och i viss mån även extra kostnader. Av utredningen framgår sålunda, bland annat, att den honom tillerkända hyresersättningen icke varit tillräcklig för anskaffande av en bostad, som med hänsyn till landshövdingen åliggande representativa förpliktelser kan anses tillfredsställande. I följd härav har landshövdingen exempelvis, då han haft att å ämbetets vägnar representera för ett större antal inbjudna, nödgats mottaga dessa på restaurang i stället för i sitt hem. Även avståndet mellan bostaden och ämbetslokalerna har medfört åtskilliga olägenheter. Med hänsyn till det nu sagda lärer ett definitivt ordnande av denna fråga snarast böra ske.

Departements-
chefen.

Beträffande möjligheten att genom förhyrning anskaffa ny bostad har, såsom ovan nämnts, en undersökning verkställts, men torde denna utväg av skäl, byggnadsstyrelsen anfört, kunna lämnas ur räkningen. Enligt vad jag inhämtat, hava undersökningar även ägt rum beträffande möjligheten att inköpa någon för ändamålet lämplig fastighet, men har antagbart anbud därvid icke erhållits.

Vad härefter angår de alternativa förslagen till beredande av landshövdingebostad i staten redan tillhörig fastighet, finner jag i likhet med vederbörande myndigheter övervägande skäl tala för det med alternativ II betecknade för-

slaget. Enligt detta förslag skulle länsstyrelsen redan från början beredas rymligare och ändamålsenligare ämbetslokaler än enligt det andra förslaget samt därjämte erhålla möjlighet till framtida utvidgning. Den för landshövdingen föreslagna bostaden i fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad är jämväl enligt vad jag personligen övertygat mig om för ändamålet synnerligen väl lämpad, och skulle de erforderliga omändringarna komma att draga jämförelsevis små kostnader.

Under förutsättning att landshövdingebostaden inredes i Rosenbadsfastigheten torde i samband därmed den föreslagna utökningen av värmeledningen därstädes böra genomföras. Det må framhållas, att den till 21,000 kronor beräknade kostnaden för sistnämnda arbete ingår i den för alternativ II beräknade totalkostnaden 80,000 kronor, men att sistnämnda kostnad det oaktat något understiger kostnaden för alternativ I eller 81,000 kronor.

För att kunna ordna landshövdingens bostadsfråga på nu angivet sätt, måste andra lokaler beredas för statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. För anstalten, vilken efter att tidigare hava varit inrymd i egen fastighet den 1 oktober 1924 inflyttat i de nuvarande lokalerna, innebär denna nya flyttning givetvis en icke ringa olägenhet. Vid bedömande av denna fråga måste dock det avgörande vara, att de nuvarande lokalerna kunna med väsentligt större fördel utnyttjas på ovan föreslaget sätt såsom bostad än som ämbetslokaler. Emellertid bör tillses, att anstalten, som under senare tid tillförts ett flertal nya uppgifter och alltjämt står under utvidgning, beredes en med hänsyn härtill lämplig lokal, där anstalten kan beräknas få kvarbliva under en icke alltför kort tid. Enligt vad jag övertygat mig om skulle lokaler för anstalten kunna, eventuellt efter vissa jämkningar i den uppgjorda dispositionsplanen, beredas i de enligt alternativ II icke disponerade utrymmena i Preisiska huset.

Med hänsyn till vad nu anförts och på grund av den föreliggande utredningen i övrigt har jag ansett mig böra biträda byggnadsstyrelsens förslag om åtgärder för genomförande av det med alternativ II betecknade förslaget.

Beträffande sättet för beredande av medel för ifrågavarande ändamål har jag ingen erinran mot byggnadsstyrelsens förslag. Enligt detsamma skulle för täckande av kostnaden för landshövdingebostadens anordnande samt för införande av värmeledning därstädes anvisas ett särskilt anslag av 28,000 kronor. Ehuru detta anslag icke beräknats i statsverkspropositionen, torde dock, enligt vad jag av chefen för finansdepartementet inhämtat, medel för ändamålet kunna beredas i budgeten.

Frågan om möblering av den ifrågasatta landshövdingebostaden kommer att av chefen för socialdepartementet senare denna dag underställas Kungl. Maj:ts prövning.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva, att för iordningställande i enlighet med av mig förordat förslag av vissa utrymmen i det s. k. Preisiska

huset samt för utökning av värmeledningen inom handelsdepartementets lokaler i fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad må av fonden för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden tagas i anspråk ett belopp av 23,000 kronor,

dels ock för anordnande inom sistnämnda fastighet av bostad för landshövdingen i Stockholms län samt för införande av värmeledning i samma bostad för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra reservationsanslag av kronor 28,000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. C. F. v. Krusenstierna.
